

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Martiny Borovcové a soudců JUDr. Romany Novákové a Mgr. Ing. Borise Nypla ve věci

žalobkyně: **Podpůrný a garanční rolnický a lesnický fond, a. s.**, IČO 49241494
sídlem Sokolovská 394/17, Karlín, 186 00 Praha 8

proti

žalované: **ZS Vilémov, a. s.**, IČO 00123170
sídlem Vilémov 227, 582 83 Vilémov
zastoupená advokátkou JUDr. Sylvíí Sobolovou, Ph.D.
sídlem Jungmannova 745/24, 110 00 Praha 1

o zaplacení částky 113 864 Kč s příslušenstvím

o odvolání žalobkyně a žalované proti rozsudku Okresního soudu v Havlíčkově Brodě ze dne 22. 9. 2022, č. j. 15 C 24/2022-262

takto:

I. Rozsudek okresního soudu **se** ve výroku I **potvrzuje** a ve výroku II **mění** tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni částku 46 377 Kč se smluvním úrokem z prodlení ve výši 0,05 % denně z částky 51 503 Kč od 11. 12. 2021 do zaplacení, se smluvním úrokem z prodlení ve výši 0,05 % denně z částky 18 218 Kč od 11. 12. 2021 do zaplacení, se smluvním úrokem z prodlení ve výši 0,05 % denně z částky 44 143 Kč od 11. 12. 2021 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku.

II. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení před okresním i krajským soudem ve výši 14 029 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Označeným rozsudkem okresní soud uložil žalované zaplatit částku 67 487 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I) a ve zbylé části o zaplacení částky 46 377 Kč se smluvním úrokem z prodlení ve výši 0,05% denně vždy od 11. 12. 2021 do zaplacení z částky 51 503 Kč, částky 18 218 Kč a částky 44 143 Kč, žalobu zamítl (výrok II). Dále žalované uložil nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 2 111 Kč do tří dnů od právní moci (výrok III).
2. Mezi účastnicemi nebylo sporným, že žalovaná dne 15. 8. 2007 resp. 12. 5. 2008 podala v celkem třech případech žádost o podporu úroků z úvěru na nákup podporované investice poskytovanou žalobkyní v programu „ZEMĚDĚLEC“ (dále jen „Žádost“). Poskytování podpory v tomto programu se řídilo Pokyny pro poskytování podpor PGRLF, a. s., č. j. 5135/07 resp. 5030/08 včetně Výkladového listu k těmto Pokynům (dále jen „Pokyny“). Právním základem tohoto programu bylo Nařízení Komise (ES) č. 1857/2006 ze dne 15. 12. 2006 o použití článků 87 a 88 Smlouvy na státní podporu pro malé a střední podniky působící v produkci zemědělských produktů a o změně nařízení (ES) č. 70/2001 Úř. Věst. L 358, 16. 12. 2006, s. 3. Žadatelem o podporu nebo příjemcem podpory mohla být pouze taková osoba, která splňovala atributy podniku spadajícího do kategorie malých nebo středních podniků. Tedy podnik zaměstnávající méně než 250 osob, jehož roční obrat nepřesahuje 50 mil. eur nebo jehož bilanční suma roční rozvahy nepřesahuje korunový ekvivalent částky 43 mil. eur (dále jen „MSP“; bod C.1.2. písm. a) ve spojení s body A.1.2. a A.1.7. Pokynů). Přílohou Žadostí byla čestná prohlášení žalované, že splňuje všechny podmínky pro poskytnutí podpory v daném programu včetně zařazení mezi malé a střední podniky ve smyslu zmíněné definice (doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. 5. 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků).
3. Na základě těchto Žadostí byly mezi účastnicemi postupně uzavřeny tři smlouvy o poskytnutí podpory části úroků z úvěru, a to dne 19. 10. 2007 č. 1214/2007/1 (okresním soudem označena „SPP1“), téhož dne č. 1215/2007/1 („SPP2“) a dne 21. 7. 2008 č. 810/2008/1 („SPP3“) - dále jen „Smlouvy“, jejichž nedílnou součástí byly Pokyny; § 269 odst. 2 obch. zák. Na základě těchto Smluv poskytla žalobkyně žalované Podporu v celkové výši 366 217 Kč resp. 130 206 Kč resp. 405 369 Kč, která byla vyplácena postupně vždy dvakrát ročně za každé uplynulé kalendářní pololetí.
4. Podle názoru žalobkyně musela žalovaná splňovat postavení MSP nejen při podání Žadosti, nýbrž též v okamžiku uzavření Smlouvy i během čerpání finanční podpory. To však žalovaná počínaje rokem 2012 porušila v důsledku začlenění do konsolidačního celku společnosti AGROFERT, a. s., IČO 26185610 (viz účetní závěrka a výroční zpráva žalované za rok 2010 a zpráva o vztazích mezi ovládanou a ovládající osobou a osobami ovládanými stejnou ovládající osobou pro účetní období od 1. 5. 2010 do 31. 12. 2010 dle § 66a odst. 9 obch. zák. na č. l. 136 až 151 spisu). Žalovaná byla v roce 2010 začleněna do konsolidačního celku v důsledku akvizice jako osoba řízená a ovládaná společností AGROFERT, a. s., prostřednictvím jediného akcionáře žalované ZZN Havlíčkův Brod, a. s. (nyní Cerea, a. s.), jejímž jediným akcionářem byla společnost AGROFERT, a. s. V důsledku toho počínaje 1. 1. 2012 zanikl smluvní závazek žalobkyně poskytovat žalované Podporu dle čl. 2.5 písm. h), čl. 4.5 a 4.2 Smluv a žalovaná porušila povinnost oznámit žalobkyni, že nesplňuje podmínky pro zařazení mezi MSP dle čl. 5.3 Smluv. Žalobkyně se tak po předchozí marné výzvě soudně domáhá po žalované vrácení příslušné části Podpor vyplacených od roku 2012 spolu se smluvním úrokem z prodlení ve výši 0,05 % denně z jednotlivých dlužných částek.

5. Žalovaná namítla, že výkon práva žalobkyně se značným časovým odstupem od čerpání dotace je v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku a že smluvní ujednání o sankcích je neurčité. Především však oponovala u ochranného období. Pokud podnik ke dni účetní závěrky zjistí, že počet jeho zaměstnanců za dané roční období překročil v jednom či druhém směru prahy pro počty pracovníků nebo finanční prahy, nepovede tato skutečnost ke ztrátě či získání postavení MSP či mikropodniku, jestliže tyto prahy nejsou překročeny po dobu dvou po sobě jdoucích účetních období. Žalovaná měla postavení MSP k datu Žádosti i k datu uzavření předmětných Smluv a poté od roku 2011 ji ještě chránilo dvouleté přechodné období, během kterého podniku (žalované) náleželo postavení MSP přesto, že fakticky prahové hodnoty překročila. Dle přesvědčení žalované dvouleté ochranné období počalo až od 31. 12. 2010 (datum sestavení účetní závěrky za rok 2010) a poté skončilo 31. 12. 2012.
6. Kromě neshody v počátku ochranného období se tedy účastnice lišily v tom, zda postavení MSP musela žalovaná mít nejen jako žadatelka o podporu, nýbrž i jako příjemce postupně vyplácené finanční podpory.
7. Rovněž žalovaná vznesla námitku promlčení nároku žalobkyně v promlčecí době, jejíž prodloužení na 10 let účastnice písemně sjednaly v čl. 8.3 Smlouvy (§ 401 obch. zák.). Okresní soud této námitce nepřisvědčil, neboť promlčecí doba začala běžet ve vazbě na den výplaty předmětných částí podpor nejdříve dnem 20. 9. 2012 a do podání žaloby dne 22. 2. 2022 neuběhla (viz tabulky s přehledy vyplácení podpory č. l. 158-160 spisu; § 391 odst. 1 obch. zák.).
8. Poté okresní soud řešil počátek dvouletého ochranného období u MSP. Přiklonil se k verzi žalované, jež počátek vázala na den, k němuž sestavila roční účetní závěrku, tzn. k 31. 12. 2010. Žalovaná postavení MSP pozbyla v průběhu roku 2010, ale podle názoru okresního soudu musela překročit zmíněné prahové hodnoty po celé dvě za sebou jdoucí účetní období, jimiž jsou účetní roky 2011 a 2012. Jelikož žalovaná v průběhu části podpor vyplacených žalobkyní v roce 2012 ještě splňovala podmínku statusu MSP, okresní soud v této části žalobu o vrácení zamítl (včetně veškerého příslušenství; výrok II). Ve zbylé části o vrácení částí podpor čerpaných žalovanou v roce 2013 a 2014 v celkové výši 67 487 Kč shledal žalobu důvodnou (výrok I). Okresní soud dovodil, že počínaje dnem 1. 1. 2013 zanikl závazek žalobkyně podporu vyplácet dle všech Smluv a jednalo se tak o plnění bez právního důvodu, jež musí žalovaná vrátit bez požadovaného příslušenství (§ 451 obč. zák.).
9. Proti rozsudku podaly odvolání obě účastnice. Navrhovaly jimi napadené výroky týkající se věci samé změnit ve prospěch té které z nich s nákladovými důsledky.
10. Žalobkyně vytýkala nesprávné právní posouzení sporné otázky okamžiku ztráty statusu malého a středního podnikatele na straně žalované ve vazbě na plynutí dvouletého přechodného období. Okresní soud chybně vyložil čl. 2.2 Smlouvy ve znění Pokynů pro poskytování podpor a Výkladového listu k těmto Pokynům a Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. 5. 2003. V řízení bylo prokázáno, že již v roce 2010 žalovaná překročila stanovené prahy jak v počtu zaměstnanců, tak ekonomické, a poté i v roce 2011 - viz roční účetní závěrky žalované za tyto roky. Podmínka dvou po sobě jdoucích účetních období tím byla naplněna a od 1. 1. 2012 žalovaná pozbyla status MSP. Z toho, že hodnoty jsou brány v potaz až ode dne účetní závěrky (teprve k datu jejího sestavení jsou za příslušný kalendářní rok známy), nelze činit závěr, že předchodné období může začít běžet až po účetním období, v němž žalovaná prahy MSP překročila. Ochranné období ve smyslu čl. 4 odst. 2 Doporučení Komise představují dvě po sobě jdoucí účetní období, v nichž podnik překročí prahy pro kvalifikaci jako MSP. Skutečností, pro kterou se ochranné období rozběhlo, bylo překročení prahů žalovanou v daném ročním účetním období, přičemž toto účetní období počalo běžet 1. 1. 2010 (k argumentaci viz rozsudek Krajského soudu

v Českých Budějovicích – pobočka Tábor ze dne 13. 10. 2022, č. j. 15 Co 2111/2022-201; k interpretaci zmíněného článku viz též nezávazná Uživatelská příručka Komise k definici malých a středních podniků z roku 2015). Důsledek změny ve vlastnické struktuře žalované byl seznatelný okamžitě v době majetkového vstupu společnosti AGROFERT, a. s., do struktury žalované v průběhu roku 2010.

11. Dále, žalobkyně nesouhlasila s posouzením uplatněného nároku jako nároku z bezdůvodného obohacení žalované po zániku povinnosti žalobkyně podporu vyplácet. Žalobkyně trvala na tom, že nárok vyplývá přímo ze smluvního závazku, a sice z porušení povinnosti žalované dle čl. 4.3. písm. h), čl. 5.3. Smluv (k subsidiaritě nároků z bezdůvodného obohacení odkázala kupř. na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 314/2004 či sp. zn. 25 Cdo 3053/2006).
12. Žalovaná v odvolání zopakovala, že uplatněný nárok je zcela nedůvodný. Jí napadené výroky prvoinstančního rozsudku jsou nesprávné, nezákonné a nepřezkoumatelné. Pokud okresní soud presumoval povinnost žalované udržet si postavení MSP po celou dobu vyplacení podpory, tento závěr řádně neodůvodnil a nevypořádal se s obranou žalované, že tato povinnost z předmětných Smluv ani z Pokynů nevyplývá. Nadto žalovaná ve skutečnosti podmínku MSP splňovala i v období celého roku 2012 v důsledku běhu dvouletého předchodného období. Podle názoru žalované zmíněná podmínka poskytnutí podpory uvedená v článku C.1.2 písm. a) Pokynů je formulována toliko jako podmínka pro přihlášení se do programu a nelze ji vykládat extenzivně či v rozporu s výkladovými pravidly v § 266 obch. zák. Podle žalované bylo úmyslem smluvních stran učinit ji odpovědnou toliko za neúplnost nebo nepravdivost podkladů předaných před uzavřením Smluv. V případě jakékoli pochybnosti o určitosti článku je nutno jej vyložit k tíži žalobkyně, jež veškerou dokumentaci připravila.
13. Dále, žalovaná nikdy aktivně nesdělila žalobkyni nepravdivé či neúplné informace ohledně zařazení do kategorie MSP, a proto nebylo možno poskytování podpory zastavit (čl. 5.1 písm. b/ Smluv). Popřípadě právo na vrácení vyplacené podpory je již promlčeno a výkon práva žalobkyně na vrácení podpory v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku, pročež nepožívá právní ochrany (§ 265 obch. zák.). Žalobkyně totiž před vyplacením podpory věděla či vědět mohla a měla, že žalovaná je součástí skupiny AGROFERT - šlo o veřejně dostupné a známé skutečnosti. Logicky ji pak žalovaná nemohla uvést v omyl při určení, zda spadá do kategorie MSP a žalobkyně se úspěšně nemůže tohoto omylu dovolat (důsledky procesních pochybení poskytovatele dotace nemají dopadat na jejího příjemce – rozsudek NSS sp. zn. 3 As 17/2014). Konečně, pokud okresní soud hodnotil uplatněný nárok jako nárok z bezdůvodného obohacení, měl zvážit aplikaci ujednání o prodloužení promlčecí doby.
14. A k nejednotnosti soudní praxe při rozhodování v obdobných věcech odkázala na jiné rozhodnutí Okresního soudu v Havlíčkově Brodě ze dne 22. 9. 2022, č. j. 8 C 8/2022-179 (věc u zdejšího soudu projednána pod sp. zn. 47 Co 11/2023) a rozsudek Okresního soudu v Domažlicích ze dne 15. 11. 2022, č. j. 7 C 143/2022-108 (pozn. odvolacího soudu: dle protokolu o jednání před Krajským soudem v Plzni dne 22. 3. 2023 byl pod sp. zn. 25 Co 25/2023 zčásti změněn a žalobkyni tak zcela vyhověno).
15. Krajský soud po zjištění, že odvolání jsou přípustná (§ 201 o. s. ř.), obsahují podstatné náležitosti (§ 205 o. s. ř.), byla podána oprávněnými osobami a včas (§§ 201, 204 o. s. ř.), přezkoumal prvoinstanční rozsudek i jemu předcházející řízení při nařízeném jednání. Odvolání žalobkyně shledal opodstatněným, odvolání žalované nikoli.
16. Krajský soud se ztotožnil se závěry okresního soudu o skutkovém stavu věci. Pouze pro stručnost zde odkazuje na podrobné odůvodnění prvoinstančního rozsudku. Skutkový stav jasně vyplývá z odůvodnění rozhodnutí a rovněž právní posouzení je dostačující pro to, aby

bylo účastnicím zřejmé, jak a proč bylo rozhodnuto a mohly vymezit odvolací důvody. O tom svědčí obsah obou odvolání i vyjádření k nim. Okresní soud správně vymezil sporné otázky mezi účastnicemi, k právnímu posouzení věci však nutno uvést následující.

17. Krajský soud sdílí právní závěr okresního soudu, že jak v době podání Žádosti, tak i v době uzavření Smlouvy o poskytnutí finanční podpory a poté i v průběhu jejího čerpání musela žalovaná splňovat statut MSP. Žadatel a Příjemce ve smyslu Smluv a Pokynů je táž osoba se stejnými povinnostmi. Každá individuální platba poskytnutá jako dotace je výsledkem procesu, který má několik fází (žádost o podporu; posouzení žádosti; uzavření smlouvy; výplata finančních prostředků). Tomuto dotačnímu systému odpovídal mechanismus nastavený v Pokynech pro postupné poskytování finanční podpory části úroků z úvěru. Pokyny užívají termíny Žadatel i Příjemce v závislosti na tom, o jakou fázi dotačního řízení se jedná a o jakou situaci jde, z důvodu rozlišení postavení dané osoby v jednotlivých fázích dotačního procesu. Přirozeně jde stále o týž právní subjekt, jehož označení se po čerpání dotace změní ze Žadatele na Příjemce (k tomu viz str. 8 a 9 odůvodnění prvoinstančního rozsudku). Jestliže Pokyny kladou určité podmínky pro Žadatele, neznamená to, že pokud se v rámci řízení o podporu dostane Žadatel do postavení Příjemce, bez dalšího ztrácí povinnosti kladené na Žadatele. Ze znění bodu A.1.1., A.1.7. Pokynů, ani z jiného jejich bodu či z Výkladového listu k Pokynům neplyne časové omezení pro žalovanou coby zemědělského podnikatele být MSP pouze v době podání Žádosti a čestného prohlášení, o čemž je přesvědčena žalovaná. V čl. A.1.7. Výkladového listu se mj. zřetelně stanoví, že údaje použitými při výpočtu počtu zaměstnanců a finančních hodnot (MSP) jsou údaje týkající se posledního schváleného účetního období vypočtené za období jednoho roku. Tyto údaje jsou brány v potaz ode dne účetní závěrky. Žalovaná v textu Smluv prohlásila, že splňuje k okamžiku podpisu všechny podmínky uvedené v Pokynech (čl. 2.2). Podle čl. 4.3 písm. h) Smluv byla povinna nejpozději do 15 kalendářních dnů doručit Fondu písemné oznámení nebo ověřenou kopii dokumentu dokládajícího nesplnění podmínek pro zařazení podniku mezi malé a střední podniky ve smyslu Pokynů, přičemž tato lhůta počíná běžet první kalendářní den po dni, kdy přestala uvedené podmínky splňovat. Podle čl. 2.5 písm. g) Smluv závazek žalobkyně poskytovat žalované Podporu podle Smlouvy zanikl dnem, kdy přestala splňovat podmínky pro poskytnutí Podpory uvedené v Pokynech. Při nedodržení podmínek pro poskytnutí Podpory stanovených Pokyny a příslušnou Smlouvou o poskytnutí podpory příjemcem podpory postupuje Fond v souladu se Smlouvou včetně stanovení případných sankcí tj. například vrácení již vyplacené Podpory (čl. A.4.1. Pokynů).
18. Rovněž za zcela správné pokládá odvolací soud právní posouzení námitky promlčení uplatněných nároků okresním soudem, k němuž lze pro stručnost odkázat na bod 16 až 18 odůvodnění napadeného rozsudku. Prohlášení žalované o prodloužení promlčení doby u veškerých práv vzniklých žalobkyni vůči ní z předmětných Smluv nebo v souvislosti s nimi na dobu 10 let je obsaženo v čl. 8.3 Smluv.
19. Za správné však již nelze považovat právní posouzení, odkdy počalo běžet dvouleté přechodné období, během něhož žalované zůstalo zachováno postavení MSP dle doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. 5. 2003, jež je citováno v Pokynech a Výkladovém listu (nedílná příloha Smluv). V souzené věci bylo skutkově zcela nepochybné, že ke dni 1. 5. 2010 žalovaná přestala patřit do kategorie MSP. Tento status jí však zůstal zachován do doby, než překročila stanovené prahy ve dvou po sobě jdoucích účetních obdobích. Základním smyslem tohoto časového termínu bylo po vymezení podniků použitím daných ukazatelů s maximálním limitem stanovit, po jakou dobu jim „chráněné“ postavení MSP ještě zůstane zachováno poté, co stanovené prahy překročí. Žalovaná v obou směrech prahy překročila již v roce 2010 a není logická její úvaha, že počátek dvouletého ochranného období by měl být vázán až na zjištění překročení prahů z roční účetní závěrky, kterou sestavila ke dni 31. 12. 2010. Jestliže je v textu normy, že „stropy nejsou překročeny

ve dvou po sobě jdoucích účetních období“, není rozumného důvodu z těchto období vylučovat první účetní období, v němž nebyly prahy dodrženy. V opačném případě by to totiž znamenalo, že tato restriktivní výjimka fakticky platí po dobu tří let, k čemuž úmysl zákonodárce nesměřoval. S přihlédnutím ke všemu uvedenému činí odvolací soud právní závěr, že žalovaná ztratila status MSP ke dni 31. 12. 2011, neboť stanovené prahy byly v jejím případě překročeny již pro rok 2010 a stejně tak v následujícím účetním období roku 2011.

20. Lze tedy shrnout, že žalovaná v roce 2012 již nesplňovala statut MSP ve smyslu Doporučení komise. Dle čl. A.1.2., A.1.7. Pokynů šlo o jednu z obligatorních podmínek pro vyplácení podpory, která musela platit v době uzavření Smluv o poskytnutí podpory, tak při jejím postupném čerpání. Žalovaná při podpisu Smluv deklarovala, že jí podpora určená pro MSP náleží a převzala jednotlivé smluvní závazky. Smlouvy byly uzavřeny jako inominátní a účastnice v ní dostatečně určily předmět svých závazků (§ 269 odst. 2, 3 obch. zák.). Žalovaná v průběhu postupného vyplácení podpory porušila smluvní povinnosti splňovat podmínku MSP a rovněž notifikační povinnost o této skutečnosti ve vztahu k žalobkyni. Pro ten případ byla žalobkyně oprávněna požadovat po žalované vrácení příslušné části vyplacených Podpor podle čl. 5.3 Smluv, a to se smluvním úrokem z prodlení ve výši 0,05 % z dlužných částek za každý den prodlení s platbou dle čl. 6 písm. b) Smluv. Žalobkyni třeba přisvědčit, že se zde nejedná o nárok z bezdůvodného obohacení, nýbrž z porušení povinností ze smluvního závazkového vztahu, jež má za následek vznik povinnosti žalované příslušnou část Podpory vrátit. Pro právní vztahy vyplývající z tzv. inominátních smluv je rozhodující obsah smlouvy (vlastního smluvního ujednání), tedy to, jak jsou vymezena vzájemná práva a povinnosti smluvních stran; takto stanovené povinnosti jsou pak pro ně závazné. Okolnost, že od čerpání žalovanou už uplynula poměrně značná doba, neznamená, že by měl být žalobkyni odepřen výkon tohoto práva pro šikanozní nebo nepoctivý přístup k žalované ve smyslu ust. § 265 obch. zák.
21. S přihlédnutím k výše uvedenému odvolací soud prvoinstanční rozsudek ve výroku I potvrdil jako věcně správný (§ 219 o. s. ř.) a ve výroku II změnil (§ 220 odst. 1 písm. a/ o. s. ř.) a žalované uložil zbylé finanční prostředky rovněž vrátit spolu se sjednaným zákonným úrokem z prodlení.
22. Podle § 224 odst. 1, 2, § 142 odst. 1 o. s. ř. bylo rozhodnuto o nákladech řízení před soudy obou stupňů. V řízení zcela procesně úspěšná žalobkyně má vůči žalované právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení.
23. Ty jsou v řízení před okresním soudem představovány zaplaceným soudním poplatkem ve výši 5 694 Kč, paušální náhradou za 8 úkonů po 300 Kč dle § 2 odst. 3 vyhl. č. 254/2015 Sb. a cestovními výdaji v souvislosti s účastí žalobkyně na jednání okresního soudu dne 20. 6. 2022 ve výši 2 115,66 Kč (dle vyhl. č. 511/2021 Sb. ujetu celkem 296 km při průměrné spotřebě 5,5 l/100 km, ceně benzínu Natural 95 44,50 Kč/litr a základní sazbě náhrady 4,70 Kč/km). Celkem za řízení v tomto stupni žalobkyni náleží 10 209,66 Kč. A v řízení před krajským soudem sestávají z náhrady za zaplacený soudní poplatek ve výši 2 319 Kč, dále z paušální náhrady za 5 úkonů po 300 Kč dle § 151 odst. 3 o. s. ř., vyhl. č. 254/2015 Sb.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak (§ 237 o. s. ř.). Dovolání lze podat do dvou měsíců od

doručení rozhodnutí odvolacího soudu prostřednictvím Okresního soudu v Havlíčkově Brodě k Nejvyššímu soudu v Brně.

Hradec Králové 18. dubna 2023

JUDr. Martina Borovcová v. r.
předsedkyně senátu